

[Aase Olesen]

om, at det var der ingen i udvalget der kunne huske, og det er korrekt. Men udtrykket hul i loven vidste jeg vi havde hørt før den 22. december 1981, for jeg havde brugt det i min gruppe, da vi diskuterede, hvorfor der var problemer i denne sag. Det er blevet bekræftet i det udvalgsarbejde, der er foregået her bagefter, af indenrigsministeriets valglovsekspert. Det vil hr. Wilhjelms vel ikke bestride.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget til valgs prøvelse. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om jordbrugsuddannelserne og visse levnedsmiddeluddannelser.

(Beslutningsforslag nr. B 76. Fremsat 20/4 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at dette forslag ikke er af helt ny dato. Vi har behandlet det nogle gange før, og derfor siger jeg heller ikke noget nyt, når jeg understreger, at der ved EFG-lovens vedtagelse i 1977 blev aftalt en arbejdsdeling mellem EFG-uddannelserne og landbrugsuddannelserne, en aftale, hvorefter de traditionelle landbrugsuddannelser fortsat skal varetages af landbrugsskolerne, mens alene de specialiserede uddannelser henlægges til EFG-området. Det er også baggrunden for, at det just er SALA, der som arbejdsgiver for de uddannede dyre-

brugere, maskinførere osv. repræsenterer landbrugserhvervet i erhvervsuddannelsesudvalget.

Hvad angår forskellene i de økonomiske vilkår for EFG og lærlingeuddannelserne på den ene side og landmandsuddannelsen på den anden side, så hænger disse sammen med uddannelsernes traditionsmæssige tilknytning til forskellige skoleformer og den forskellige lovgivningsmæssige baggrund, der er for disse skoleformer.

Landbrugsskolerne modtager jo kun 85 pct. tilskud til de driftsudgifter, der er forbundet med undervisningen. De har til gengæld – på samme måde som de øvrige skoleformer, de har tilknytning til – traditionelt frihed til at bestemme over budget og undervisningsvirksomhed. De uddannelser, som skolerne giver, er således ikke tilrettelagt af staten, men af de respektive organisationer. Forskellen i elevgruppernes økonomiske vilkår hænger meget nøje sammen med dette forhold.

Drastiske omlægninger af tilskudsordningerne for landbrugsskolerne ville betyde, at landbrugsskolerne så også må ind i et fastere system, en fastere styring af og et statsligt indseende med skolernes undervisning og drift. Det ville også få vidtrækkende konsekvenser for landbrugsskolernes traditionsmæssige tilknytning til højskolerne. Jeg kan næppe forestille mig, at landbrugsskolerne ville støtte hr. Øllgaards forestillinger om en sådan udvikling.

Endelig er der spørgsmålet om EFG-kostforplejningsuddannelserne og deres forhold til husholdningsskolerne. Om det skal jeg blot sige, at disse uddannelser nok i stort omfang findes på husholdningsskolerne, men også i nogle tilfælde er placeret på de tekniske skoler. Jeg har ingen intentioner om at ændre i denne praksis. Det vil sige, at jeg hverken ønsker at udelukke husholdningsskolerne eller ønsker at udelukke de tekniske skoler i forbindelse med udbygningen af dette uddannelsesområde.

Nørgaard Sørensen (S):

Forslaget er jo en genganger fra sidste folketingssamling, og dengang kom jeg med nogle bemærkninger om forslaget. Jeg kan sådan set henholde mig til de bemærkninger, jeg gjorde dengang, som mandede ud i en afvisning af forslaget.